

מימרא-statement ■
 קושיא-challenge ;
 שאלה-question ^
 תירוץ-answer !
 ראיה-proof ■

חולקים-disputants ◆
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊
 מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment <
 מעשה-story O

מקרא-key:

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולעכובי לא?		◊										
במכסת נפשות - מלמד שאין הפסח נשחט אלא למנוייו שחטו שלא למנוייו יכול יהא כעובר על המצוה? תלמוד לומר: תכוסו, הכתוב שנה עליו לעכב, ואיתקש אוכלין למנויין	והתניא:	◊	■									
זקני דרום לא מקשי.		◊	!									
וכי לא מקשי נמי, מהא נמי אית להו פירכא: ומה במקום שנטמאו בעלים בשרץ שמשלחין קרבנותיהם לכתחילה, כהן שנטמא בשרץ אינו מרצה, מקום שנטמאו בעלים במת שאין משלחין קרבנותיהן		◊	◊									
נזיר ועושה פסח - הציץ מרצה על טומאת דם ואין הציץ מרצה על טומאת הגוף	מיתבי, מפני שאמרו:	◊	◊	■								
במאי?		◊	◊	^								
אילימא בטומאת שרץ		◊	!	◊								
שוחטין וזורקין על טומאת שרץ	האמרת:	◊	◊	◊								
אלא טומאת מת		◊	!	◊								
אין הציץ מרצה	וקתני:	◊	◊	■								
אלמא נטמאו בעלים במת - אין משלחין קרבנותיהם		◊	◊									
לא, אי דאיטמו בעלים במת ה"נ, הכא במאי עסקינן - כגון שנטמא כהן בשרץ.		◊	!									
אי הכי, אימא סיפא:		◊	◊									
ניטמא טומאת התהום - הציץ מרצה	[סיפא]	◊	◊									
לא אמרו טומאת התהום אלא למת בלבד	הא תני רבי חייא:	◊	◊									
למת למעוטי מאי? לאו למעוטי טומאת התהום דשרץ		◊	◊									
לא, למעוטי טומאת התהום דזיבה.		◊	!									
כהן המרצה בקרבנותיהם, הותרה לו טומא' התהום או לא הותרה לו טומאת התהום?	ואלא הא דבעי רמי בר חמא:	◊	◊	^								
תפשוט דטומאת התהום הותרה לו, דהא הכא בכהן קיימינא		◊	◊									
דרמי בר חמא ודאי פליגי.		◊	!									
(שמות כח) ונשא אהרן את עון הקדשי'. וכי איזהו עון נושא? אם עון פיגול, הרי כבר נאמר: (ויקרא ז) לא יחשב אם עון נותר, הרי כבר נאמר: (ויקרא ז) לא ירצה, הא אינו נושא אלא עון טומאה שהותרה מכללה בצבור	תא שמע:	◊	◊	■								
מאי טומאה?		◊	◊	^								
אילימא מטומאת שרץ		◊	!	◊								
היכא אישתרי?		◊	◊	◊								
אלא טומאת מת, ולא כגון שנטמאו בעלים במת? אלמא נטמאו בעלים במת משלחין קרבנותיהן		◊	!	◊								
ובמאי?		◊	◊	^								
אי בנזיר		◊	!	◊								
(במדבר ו) וכי ימות מת עליו אמר רחמנא		◊	◊	◊								

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כז
אלא לעושה פסח													כז
לעולם בשרץ, ושם טומאה בעולם.													כז
עון הקדשים אין, עון מקדישין לא, מאי טומאה? אילימא טומאת שרץ, מי אישתריא בציבור? אלא לאו טומאת מת, ועון קדשים אין, עון מקדישין לא	ואיכא דדייק ומייתי הכי:												כז
לעולם טומאת שרץ, ושם טומאה בעולם.													כז
יושב.													כז
מנלן?													כז
אמר קרא: (דברים יח) לעמוד לשרת, לעמידה בחרתיו ולא לישיבה.	רבא אמר רב נחמן:												כז
לעמוד לשרת. מצוה, כשהוא אומר. (דברים יח) העומדים, שנה עליו הכתוב לעכב.	ת"ר:												כז
מכדי יושב כור דמי ומחיל עבודה, אימא: מה זר במיתה, אף יושב במיתה	רבא לרב נחמן:												כז
אבל ערל, אונן, יושב - אינן במיתה אלא באזהרה	אלמה תניא:												כז
משום דהוי מחוסר בגדים ושלא רחוצן ידים ורגלים שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדין.													כז
ולמאן דאמר מלמדין, שתויי יין הוה ליה שלישי, ושלישה לד"ה אין מלמדין.													כז
עומד על גבי כלים, על גבי בהמה, על גבי רגלי חבירו - פסול.													כז
מנלן?													כז
הואיל ורצפה מקדשת וכלי שרת מקדשים, מה כלי שרת - לא יהא דבר חוצץ בינו לבין כלי שרת, אף רצפה - לא יהא דבר חוצץ בינו לבין הרצפה.	דתנא דבי רבי ישמעאל:												כז
וצריכא, דאי אשמעינן כלי, משום דלאו מינא דבשר נינהו, אבל בהמה דמינא דבשר הוא אימא לא ואי אשמעינן בהמה, דלא מינא דאדם הוא, אבל חבירו דאדם הוא אימא לא, צריכא.													כז
רגלו אחת על הכלי ורגלו אחת על הרצפה, - רגלו אחת על האבן ורגלו אחת על הרצפה, רואין, כל שאילו ינטל הכלי ותנטל האבן יכול לעמוד על רגלו אחת ויעבוד - עבודתו כשירה, ואם לאו - עבודתו פסולה.	תניא, רבי אליעזר:												כז
נדלדלה האבן ועמד עליה, מהו? היכא דאין דעתו לחברה לא תיבעי לך דודאי חייצא, כי תיבעי לך - דדעתו לחברה, מאי? כיון דדעתו לחברה כמה דמחבר' דמיא, או דילמא השתא מיהא הא תלישא?	בעי רבי אמי:												כז
נעקרה האבן ועמד במקומה, מהו?	רבה זוטי בעי לה הכי, בעי רבי אמי:												כז
מאי קא מיבעיא ליה?													כז
כי קדיש דוד - רצפה עליונה קדיש, או דילמא עד לארעית דתהומא קדיש?													כז
ותיבעי ליה כל העזרה כולה													כז
לעולם פשיטא ליה דעד ארעית דתהומא קדיש, והכי קמיבעיא ליה: דרך שירות בכך, או אין דרך שירות בכך?													כז
תיקו.													כז
קיבל בשמאל - פסול	[ת"ק]												כז
מכשיר.	רבי שמעון:												כז
באצבע ולקח - למלמד שלא תהא קבלה אלא בימין, (ויקרא ד) באצבע ונתן - למלמד שלא תהא נתינה אלא בימין	ת"ר: [ת"ק]												כז
וכי נאמרה יד בקבלה? אלא באצבעו ונתן - שלא תהא נתינה אלא בימין, הואיל ולא נאמרה יד בקבלה, קיבל בשמאל - כשר.	רבי שמעון:												כז

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
Oמעשה-story

■ **challenge-קושיא** ⚡
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ**
 ■ **proof-ראייה**

מקרא-key:

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
בכיהונו.											⊖	כד:
והרי זריקה דלא כתב בהו אלא כהונה		⚡									⊖	כד:
זרק בשמאל - פסול	ותנן:	⚡	■								⊖	כד:
ולא פליג רבי שמעון		⚡									⊖	כד:
פליג בברייתא	אביי:	!									⊖	כד:
קיבל בשמאל - פסול	דתניא: [ת"ק]	!	■	♦							⊖	כד:
מכשיר	רבי שמעון:	!	■	♦							⊖	כד:
זרק בשמאל - פסול	[ת"ק]	!	■	♦							⊖	כד:
מכשיר.	רבי שמעון:	!	■	♦							⊖	כד:
יד יד לקמיצה, רגל רגל לחליצה, און און לרציעה	אלא הא דאמר רבא:				⚡						⊖	כד:
למה לי? מדרבה בר בר חנה נפקא					⚡						⊖	כד:
חד לקומץ, וחד לקידוש קומץ.					!						⊖	כד:
ולר"ש דלא בעי קידוש קומץ, ולמאן דאמר: לר"ש נמי בעי קידוש קומץ - בשמאל אכשורי מכשר, יד יד דרבא למה לי?					⚡						⊖	כה.
אי לקמיצה עצמה					!						⊖	כה.
מדרב יהודה בריה דרבי חייא נפקא					⚡						⊖	כה.
מאי טעמא דרבי שמעון? דאמר קרא: (ויקרא ו) קודש קדשי' היא כחטאת וכאשם, בא לעובדה ביד - עובדה בימין כחטאת, בא לעובדה בכלי - עובדה בשמאל כאשם	דאמר ר"י בריה דרבי חייא:				⚡						⊖	כה.
לא נצרכא אלא לקומץ מנחת חוטא, סד"א: הואיל ואמר ר"ש שלא יהא קרבנו מהודר, כי קמץ לה בשמאל נמי תיתכשר, קא משמע לן.					!						⊖	כה.
נשפך הדם על הרצפה ואספו - פסול.											■	כה.
(ויקרא ד) ולקח הכהן המשיח מדם הפר - מדם הנפש ולא מדם העור ולא מדם התמצית, מדם הפר - דם מהפר יקבלנו	תנו רבנן:										■	כה.
דאי סלקא דעתך מדם הפר כדכתיב, מדם - ואפילו מקצת דם,											⚡	כה.
השוחט צריך שיקבל את כל דמו של פר, שנאמר: (ויקרא ד) ואת כל דמו ישפוך.	והאמר רב:										⚡	כה.
אלא מדם הפר דם מהפר יקבלנו											■	כה.
גורעין ומוסיפין ודורשין.	וקסבר:										■	כה.
השוחט צריך שיקבל את כל דמו של פר, שנאמר: (ויקרא ד) ואת כל דם הפר ישפך.	גופא, אמר רב יהודה אמר רב:										■	כה.
והא בשיריים כתיב											⚡	כה.
אם אינו ענין לשיריים, דהא ליתיה לכוליה דם, תניהו ענין בקבלה.											!	כה.
השוחט צריך שיגביה סכין למעלה, שנאמר: (ויקרא ד) ולקח מדם הפר, ולא מדם הפר דובר אחר.	רב יהודה אמר שמואל:										■	כה.
ודם סכין במאי מקנח ליה?											^	כה.
בשפת מזרק, כדכתיב: (עזרא א) כפורי זהב.	אביי:										!	כה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
השוטט צריך שיתן ורידין לתוך הכלי.	רב חסדא אמר רב ירמיה בר אבא:										■	◇	כה.		
ורידין צריך שיראו אויר כלי.	איתמר נמי, אמר רב אסי אמר רבי יוחנן:										■	◇	כה:		
היה מקבל ונפחתו שולי מזרק עד שלא הגיע דם לאויר, מהו? אויר שאין סופו לנוח כמונח דמי, או לא כמונח דמי?	בעא מיניה רבי אסי מרבי יוחנן:										^	◇	כה:		
חבית שמונחת תחת הזינוק - מים שבתוכה ושכחוזה לה פסולין, צירף פיה לזינוק - מים שבתוכה פסולין, ושכחוזה לה כשירין.	אמר ליה [רבי יוחנן], תניתוה:										■	!	◇	כה:	
האי מאי? בעי מיניה אויר שאין סופו לנוח, וקא פשט ליה אויר שסופו לנוח											?			כה:	
תרתין קא בעי מיניה, אם תימצאי לומר: אויר שאין סופו לנוח לאו כמונח דמי, אויר שסופו לנוח מאי?	[רב יוסף]										!		◇	כה:	
רב יוסף מתני הכי.											■			כה:	
חבית בעא מיניה, ופשט ליה חבית.	רב כהנא מתני:										!		◇	כה:	
חבית בעא מיניה ופשט ליה מזרק, אי אתה מודה במזרק שאי אפשר לו בלא זינוק?	רבה מתני:										!		◇	כה:	
נתן ידו או רגלו או עלי ירקות כדי שיעברו מים לחבית - פסולין, עלי קנים ועלי אגוזים. כשירה. זה הכלל: דבר המקבל טומאה - פסולין, דבר שאינו מקבל טומאה - כשירין.	תנן התם:										■		◇	כה:	
מנא הני מילי?											^			כה:	
אמר קרא: (ויקרא יא) אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור, הוייתן על ידי טהרה תהא.	דאמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בר אבא:										■	!	◇	כה:	
זאת אומרת: אויר כלי ככלי דמי.	רבי חייא אמר רבי יוחנן:										■		◇	כה:	
ודילמא בשותת	רבי זירא לרבי חייא בר אבא:										?			כה:	
תרדא, כדי שיעברו מים לחבית תנן.	א"ל: [רבי חייא בא אבא]										!			כה:	
מעדותו של רבי צדוק נישנית משנה זו	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:										■		◇	כה:	
על הזוחלין שקילחן בעלי אגוזין - שהן כשירין, זה היה מעשה באוהלייא, ובא מעשה לפני חכמים בלשכת הגזית והכשירו.	דתנן: העיד רבי צדוק:										■	■	◇	כה:	
הצורם און הפר ואח"כ קיבל דמו - פסול, שנאמר: (ויקרא ד) ולקח מדם הפר, פר שהיה כבר	רבי זירא אמר רבי:											■		כה:	
אשכחן קדשי קדשים, קדשים קלים מנלן?											^		◇	כה:	
(שמות יב) שה תמים זכר בן שנה - שיהא תמים ובן שנה בשעת שחיטה בקבלה, בהולכה, בזריקה מנין? ת"ל: יהיה, כל הוייתו לא יהיו אלא תם ובן שנה.	רבא, תניא:										■	!	◇	כה:	
כל הזבחים שבתורה, שנשתייר מהן כזית בשר או כזית חלב - זורק את הדם.	איתיביה אביי, רבי יהושע אומר:										?		◇	כה:	
תרגומא: אבן שנה.											!		◇	כה:	
ומי איכא מידי דבשעת שחיטה בן שנה, בשעת הולכה וזריקה בן שנים?											?			כה:	
זאת אומרת שעות פוסלות בקדשים.	רבא:										!		◇	כה:	
היא בפנים ורגליה בחוץ, חתך ואח"כ שחט - כשירה, שחט ואחר כך חתך - פסולה.	רבי אמי אמר רבי אלעזר:											■	◇	כה:	
חתך ואח"כ שחט כשרה, בעל מום קא מקריב											?			כו.	
אלא אימא: חתך ואח"כ קיבל - כשרה קיבל ואח"כ חתך - פסולה.												■	◇	כו.	
חתך ואח"כ קיבל כשרה												■	◇	כו.	
הצורם און בבכור ואח"כ קיבל דמו - פסול, שנאמר: ולקח מדם הפר, פר שהיה כבר	והא א"ר זירא:											■	?	◇	כו.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story **question-שאלה** ^ **challenge-קושיא** ;
proof-ראייה ! **answer-תירוץ** !

מקרא-key:

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
חותך באבר עד שמגיע לעצם.	רב חסדא אמר אבימי:										!	◇	כו.
קיבל ואח"כ חתך - פסולה.												◇	כו.
שמעת מינה: דם המובלע באברים דם הוא											;	◇	כו.
דלמא משום שמנונית.											!	◇	כו.
שמעת מינה: בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דם - פסול											;	◇	כו.
דלמא בקדשי קדשים.											!	◇	כו.
קדשי קדשים - שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון	ת"ר:											◇	כו.
עמד בדרום והושיט ידו לצפון ושחט - שחיטתו כשרה, קיבל קבלתו פסולה												◇	כו.
הכניס ראשו ורובו - כאילו נכנס כולו												◇	כו.
פרכסה ויצתה לדרום וחזרה - כשרה.												◇	כו.
קדשים קלים - שחיטתן בפנים וקיבול דמן בכלי שרת בפנים												◇	כו.
עמד בחוץ והכניס ידו לפנים ושחט - שחיטתו כשרה, קיבל - קבלתו פסולה												◇	כו.
הכניס ראשו ורובו - כאילו לא נכנס												◇	כו.
פרכסה ויצתה לחוץ וחזרה - פסולה.												◇	כו.
שמע מינה: בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים - פסולים											;	◇	כו.
דילמא באליה ויותרת הכבד ושתי כליות.											!	◇	כו.
היא בפנים ורגליה בחוץ, מהו?	בעא מיניה אבוה דשמואל משמואל:										^	◇	כו.
כתיב: (ויקרא יז) והביאום לה, עד שתהא כולה לפנים.	א"ל: [שמואל]										!	◇	כו.
תלה ושחט, מהו?	[אבוה דשמואל]										^	◇	כו.
כשרה	א"ל: [שמואל]										!	◇	כו.
אישתבשת, בעינן שחיטה על ירך וליכא.	א"ל: [אבוה דשמואל]										;	◇	כו.
נתלה ושחט, מהו?	[אבוה דשמואל]										^	◇	כו.
פסולה	א"ל: [שמואל]										!	◇	כו.
אישתבשת, שחיטה על ירך ולא שחט על ירך.	א"ל: [אבוה דשמואל]										;	◇	כו.
נתלה וקיבל, מהו?	[אבוה דשמואל]										^	◇	כו.
כשרה	א"ל: [שמואל]										!	◇	כו.
אישתבשת, אין דרך שירות בכך.	א"ל: [אבוה דשמואל]										;	◇	כו.
תלה וקיבל, מהו?	[אבוה דשמואל]										^	◇	כו.
פסולה	א"ל: [שמואל]										!	◇	כו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
אישתבשת, שחיטה על ירך ולא קבלה על ירך.	א"ל: [אבוה דשמואל]									?	◇	כו.
בקדשי קדשים כולן פסולות, בר מנתלה ושחט. בקדשים קלים כולן כשרות, בר מן נתלה וקיבל.	אביי:									■	◇	כו.
מאי שנא תלה וקיבל בקדשים קלים דכשרה? דאורי פנים כפנים דמי, בקדשי קדשים נמי אויר צפון כצפון דמי	רבא:									?		כו.
בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים - כשרות, בר מן תלה ושחט בקדשי קדשים נתלה וקיבל - בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים.	אלא אמר רבא:									■	◇	כו.
הוא כפנים וציציתו בחוץ, מהו?	בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא:									^	◇	כו.
לאו אמרת והביאום לה' - עד שתבא כולה לפניו? הכא נמי (שמות כח) בבואם אל אהל מועד. עד שיבא כולו לאהל מועד.	אמר ליה: [רבי זירא]									!	◇	כו.
נתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד, נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה, ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים - פסול ואין בו כרת.											■	כו.
פסול בשר, אבל בעלים נתכפרו מאי טעמא? דאמר קרא: (ויקרא יז) ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר, כיון שהגיע דם למזבח נתכפרו בעלים.	שמואל:										■	כו:
אי הכי, בשר נמי											?	כו:
אמר קרא: לכפר, לכפרה נתתיו ולא לדבר אחר.											!	כו:
שלא במקומו כמקומו דמי.	אלמא קסבר: [שמואל]										■	כו:
נתנו על הכבש שלא כנגד היסוד, נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה, ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים, אם יש דם הנפש - יחזור הכשר ויקבל	תנן באידך פירקין:										■	כו:
ואי ס"ד שלא במקומו כמקומו, למה לי יחזור הכשר ויקבל?											?	כו:
וכי תימא: להתיר בשר באכילה											!	כו:
מי איכא זריקה דלא מכפרת ושריא בשר באכילה?											?	כו:
אי דיהביה כשר ה"נ, הכא במאי עסקינן - דיהביה פסול.											!	כו:
וליהוי דחוי											?	כו:
וכולן שקיבלו חוץ לזמנו חוץ למקומו, אם יש דם הנפש - יחזור הכשר ויקבל	דתנן:										■	כו:
קיבלו אין, זרקו לא, מ"ט? לאו משום דהוי דחוי											?	כו:
לא, משום דפסיל במחשבה.											!	כו:
אי הכי, קבלה נמי											?	כו:
ועוד, מי פסלה מחשבה?											?	כו:
אין מחשבה מועלת - אלא במי שראוי לעבודה, ובדבר הראוי לעבודה, ובמקום הראוי לעבודה	והאמר רבא:										■	כו:
לא תימא: זרקו לא, אלא אימא: שחטו לא.											!	כו:
מאי קמ"ל? דפסלה מחשבה											?	כו:
לפיכך הן פוסלין במחשבה	תנינא:										■	כו:
הא קמ"ל, דמקבלה ואילך לא פסלה מחשבה, מ"ט? כדרבא.											!	כו:
חישב ליתן את הניתנין למעלה למטה, למטה למעלה, לאלתר כשר, חזר וחישב חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת. למחר - פסול, חזר וחישב בין חוץ לזמנו בין חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת	מיתבי:										■	כו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ואי שלא במקומו כמקומו דמי, האי פסול? פיגול הוא										ז		כז.
זריקה דשריא בשר באכילה מייתא לידי פיגול, זריקה דלא שריא בשר באכילה לא מייתא לידי פיגול.	מר זוטרא:									!	◇	כז.
מנא לך הא?	רב אשי למר זוטרא:									^		כז.
דכתיב (ויקרא ז) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו פיגול יהיה, מי שפיגולו גרם לו, יצא זה שאין - פיגולו גרם לו אלא איסור דבר אחר גרם לו.										!	◇	כז.
אי הכי, איפסולי נמי לא ליפסל										ז	◇	כז.
מידי דהוה אמחשבת הינוח, ואליבא דרבי יהודה.	רב נחמן בר יצחק:									!	◇	כז.
לעולם פסול ממש, ושלא במקומו כמקומו דמי, ולא קשיא: כאן שנתן בשתיקה, כאן שנתן באמירה.	ריש לקיש:									◆	◇	כז.
חישב ליתן את הניתנין למטה למעלה, למעלה למטה, עד מידי דהוה אמחשבת הינוח ואליבא דרבי יהודה כו'.										■		כז.
אידי ואידי שנתן בשתיקה, ושלא במקומו לאו כמקומו דמי, והא דאיכא דם הנפש, הא דליכא דם הנפש.	רבי יוחנן:									◆	◇	כז.
פסול ואין בו כרת	תנן:									■	◇	כז.
בשלמא לריש לקיש, היינו דקתני פסול ואין בו כרת, אלא לרבי יוחנן מאי אין בו כרת?										ז	◇	כז.
קשיא.										■	◇	כז.
ולשמואל מאי אין בו כרת?										ז	◇	כז.
ה"ק: אם נתן במחשבה - פסול ואין בו כרת.										!	◇	כז.
ורבי יוחנן, אי שלא במקומו לאו כמקומו דמי, ליהוי כי נשפך מן הכלי על הרצפה ויאספנו										ז	◇	כז.
סבר לה כמ"ד: לא יאספנו	[רבי יוחנן]									!	◇	כז.
הכל מודים בניתנין למעלה שנתנן למעלה, למטה שנתנן למטה, שלא כמצותן - לא יאספנו	דאמר רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:									!	◇	כז.
לא נחלקו אלא בניתנין למעלה שנתנן למטה, למטה שנתנן למעלה:										■	◇	כז.
שרבי יוסי אומר לא יאספנו	[רבי יוסי]									◆	◇	כז.
ורבי שמעון אומר: יאספנו	[רבי שמעון]									◆	◇	כז.
ומשנתינו כדברי האומר: לא יאספנו.										!		כז:
הכל מודין בניתנין למטה שנתנן למעלה שלא יאספנו, וכל שכן בניתנין למעלה שנתנן למטה, הואיל ודמים העליונים למטה הן באין	רב חסדא אמר אבימי:									■	◇	כז:
לא נחלקו אלא בניתנין לפנים שנתנן בחוץ, בחוץ שנתנן לפנים:										■		כז:
שר' יוסי אומר: יאספנו	[רבי יוסי]									◆	◇	כז:
ור"ש אומר: לא יאספנו.	[רבי שמעון]									◆	◇	כז:
(ויקרא ו) זאת היא העולה - הרי אלו מיעוטיין, פרט לנשחטה בלילה ושנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים - אם עלתה תרד	רב נחמן בר יצחק: אף אנן נמי תנינא, רבי יהודה:									■	◇	כז:
עולה - אין לי אלא עולה כשרה מנין לרבות שנשחטה בלילה, ושנשפך דמה, ושיצא דמה חוץ לקלעים, והלן, והיוצא, והטמא, ושנשחט חוץ לזמנו חוץ למקומו, ושקיבלו פסולין וורקו את דמה, והניתנין למעלה שנתנן למטה והניתנין למטה שנתנן למעלה, והניתנין בפנים שנתנן בחוץ והניתנין בחוץ שנתנן בפנים, והפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן, מנין? ת"ל: תורת העולה, ריבה תורה אחת לכל העולין שאם עלו לא ירדו	רבי שמעון:									■		כז:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

; **קושיא-challenge**   ■ **מימרא-statement**
 ^ **שאלה-question**   ! **תירוץ-answer**
 ■ **ראייה-proof**

מקרא-key:

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יכול שאני מרבה אף הרובע והנרבע, והמוקצה והנעבד, והאתנן והמחיר, והכלאים, והטריפה, ויוצא דופן?											ז	
ת"ל: זאת											!	
ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו?											ז	
מרבה אני את אלו שהיה פסולין בקודש, ומוציא אני את אלו שלא היה פסולין בקודש											!	◇
הנתינין למטה שנתנן למעלה ולמעלה שנתנן למטה	קתני מיהא:											◇
ולא פליג רבי יהודה, מ"ט? לאו משום דקלטיה מזבח, ושמע מינה: לא יאספנו.												◇
מזבח הפנימי מקדש פסולין.	רבי אליעזר:											◇
מאי קמ"ל?											ז	
הנתינין בפנים כו'	תנינא:										ז	◇
אי מהתם, הוה אמינא ה"מ דם דחזי ליה, אבל קומץ דלא חזי ליה אימא לא, קמ"ל.											!	◇
קטרת זרה שעלה לגבי מזבח תרד, שאין לך מקדש פסולין אלא מזבח החיצון בראוי לו	מיתבי:										ז	◇
חיצון אין, פנימי לא											ז	
תריץ הכי: קטרת זרה שעלתה למזבח החיצון תרד, שאין מזבח החיצון מקדש פסולין אלא הראוי לו, והפנימי - בין ראוי לו בין שאין ראוי לו מאי טעמא? האי רצפה, והאי כלי שרת.											!	◇
השוטח את הזבח לזרוק דמו בחוץ או מקצת דמו בחוץ, להקטיר אימוריו בחוץ או מקצת אימוריו בחוץ, לאכול בשרו בחוץ או כזית מבשרו בחוץ, או לאכול כזית מעור האליה בחוץ - פסול ואין בו כרת												■
לזרוק דמו למחר, מקצת דמו למחר, להקטיר אימוריו למחר או מקצת אימוריו למחר, לאכול בשרו למחר או כזית מבשרו למחר, או לאכול כזית מעור האליה למחר - פיגול וחייבין עליו כרת.												■
עור אליה כאליה דמי.	סברוה:											◇
והא קא מחשב מאכילת מזבח לאדם											ז	◇
הא מני? ר' אליעזר היא	שמואל:										!	◇
מחשבין מאכילת מזבח לאכילת אדם ומאכילת אדם לאכילת מזבח	דאמר: [רבי אליעזר]										!	◇
השוטח את הזבח לאכול דבר שאין דרכו לאכול, להקטיר דבר שאין דרכו להקטיר - כשר	דתנן: [רבנן]										!	
פוסל.	רבי אליעזר:										!	
במאי אוקימתא? כר"א											ז	
זה הכלל: כל השוחט, והמקבל, והמוליך, והזורק לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר	אימא סיפא:										ז	◇
דבר שדרכו לאכול אין, שאין דרכו לאכול לא, אתאן לרבנן, רישא ר' אליעזר וסיפא רבנן?											ז	
אין רישא רבי אליעזר וסיפא רבנן	אמר ליה: [שמואל]										!	◇
עור אליה לאו כאליה דמי.	רב הונא:										!	◇
מ"ט דרב הונא? (ויקרא ג) חלבו האליה - ולא עור האליה.	רבא:											■
לעולם עור האליה כאליה דמי, והכא במאי עסקינן - באליה של גדי.	רב חסדא:										!	◇
כולהו כשמואל לא אמרי, רישא ר"א וסיפא רבנן לא מוקמי.												■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
כרב הונא לא אמרי, עור אליה כאליה דמי קא משמע להו.																כה.
כרב חסדא מאי טעמא לא אמרי?																כה.
מאי קמ"ל? עור אליה כאליה דמי																כה.
ואלו שעורותיהן כבשרן - עור שתחת האליה.	תנינא:															כה.
ורב חסדא?																כה.
איצטריך, סד"א: ה"מ לענין טומאה דרכיך מצטרף, אבל הכא אימא: (במדבר יח) למשחה - לגדולה, כדרך שהמלכים אוכלין, ולא עבידי מלכים דאכלי הכי, אימא לא, קמ"ל.	[רב חסדא]															כה.
השוחט את העולה להקטיר כזית מעור שתחת האליה חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול והייבין עליו כרת	מיתביב: [ת"ק]															כה.
אחד עור בית הפרסות בהמה דקה, ואחד עור הראש של עגל הרך, ואחד עור שתחת האליה, וכל שמנו חכמים גבי טומאה: ואלו שעורותיהן כבשרן - להביא עור של בית הבושת, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול והייבין עליו כרת	אלעזר בן יהודה איש אבלי' אומר משום רבי יעקב, וכן היה רבי שמעון בן יהודה איש כפר עיכוס אומר משום ר' שמעון:															כה.
עולה אין, אבל זבח לא																כה.
בשלמא לרב הונא - היינו דקתני עולה, אלא לרב חסדא - מאי איריא דתני עולה? ליתני זבח																כה.
איבעית אימא: באליה של גדי, ואיבעית אימא: תני זבח.	אמר לך רב חסדא:															כה.
פסול ואין בו כרת כו'.																כה.
מנה"מ?																כה.
תרי קראי כתיבי.	שמואל:															כה.
מאי היא?																כה.
(ויקרא ז) שלישי - זהו חוץ לזמנו פיגול - זהו חוץ למקומו, והנפש האוכלת ממנו - אחד ולא שנים, זהו חוץ לזמנו, ולמעוטי חוץ למקומו.	רבה:															כה.
ואימא: והנפש האוכלת ממנו - זהו חוץ למקומו, ולמעוטי חוץ לזמנו																כה.
מסתברא חוץ לזמנו עדיף, דפתח ביה.																כה.
אדרבה, חוץ למקומו עדיף, דסמיך ליה																כה.
רבה סמיך אדתני תנא	אלא אמר אביי: כי אתא רב יצחק בר אבדימי:															כה.
כשהוא אומר שלישי בפרשת קדושים תהיו, שאין ת"ל, שהרי כבר נאמר: (ויקרא ז) ואם האכל יאכל מבשר זבח השלמים ביום השלישי, אם אינו ענין לחוץ לזמנו תנהו לענין חוץ למקומו, ומיעט רחמנא גבי נותר (ויקרא ט) ואוכליו עונו ישא - למעוטי חוץ למקומו.	[תנא]															כה.
ואימא: ואוכליו עונו ישא - זהו חוץ למקומו, ולמעוטי נותר מכרת																כה:
מסתברא נותר הוה ליה לאוקמי בכרת, למגמר עון עון לחוץ לזמנו דמי ליה בז"ב.																כה:
אדרבה, חוץ למקומו הוה ליה לאוקמי בכרת, למגמר עון עון לחוץ לזמנו דמי ליה במקד"ש																כה:
אתיא קודש קודש. כתיב הכא: (ויקרא ט) את קדש ה' חילל ונכרתה, וכתוב התם: (שמות כט) ושרפת את הנותר באש וגו', מה להלן נותר אף כאן נותר, ומיעט רחמנא גבי נותר ואוכליו עונו ישא - למעוטי חוץ למקומו מכרת.	אלא אמר רבי יוחנן, תני זבדי בר לוי:															כה:
ומאי חזית דקרא אריכא בחוץ לזמנו, ושלישי דפרשת קדושים תהיו חוץ למקומו? איפוך אנא																כה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראייה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מסתברא, אריכא בחוץ לזמנו, דגמר עון עון מנותר דדמי ליה בז"ב.												!	כח:
אדרבה, אריכא בחוץ למקומו, ושלישי דקדושים תהיו בחוץ לזמנו, משום דדמי ליה סמכיה וקא ממעט ליה												?	כח:
כולהו מקרא אריכא אתיין, דכתיב:	אלא אמר רבא:											!	כח:
(ויקרא ז) האכל יאכל בשתי אכילות הכתוב מדבר, אחד אכילת אדם ואחד אכילת מזבח												!	כח:
מבשר זבח שלמיו - מה שלמים מפגלין ומתפגלין, אף כל מפגלין ומתפגלין.												!	כח:
שלישי - זה חוץ לזמנו												!	כח:
לא ירצה - בהרצאת כשר כן הרצאת פסול, ומה הרצאת כשר עד שיקריבו כל מתיריו, אף הרצאת פסול עד שיקריבו כל מתיריו												!	כח:
המקריב - בהקרבה הוא נפסל, ואינו נפסל בשלישי												!	כח:
אותו - בזבח הכתוב מדבר, ואינו מדבר בכהן												!	כח:
לא יחשב - לא יערב בו מחשבות אחרות												!	כח:
פיגול - זה חוץ למקומו												!	כט:
יהיה - מלמד שמצטרפין זה עם זה												!	כט:
והנפש האוכלת ממנו - אחד ולא שנים, ואיזה? זה חוץ לזמנו, דגמר עון עון מנותר דדמי ליה בז"ב.												!	כט:
לדידך, שלישי דפרשת קדושים תהיו מאי דרשת ביה?	רב פפא לרבא:											?	כט:
ההוא מיבעי ליה למקום שיהא משולש, בדם בבשר ובאימורין.												!	כט:
תיפוק לי מקרא קמא אם האכל יאכל, מדאפקיה רחמנא בלשון שלישי												?	כט:
אמריתיה לשמעטא קמיה דרב מתנה	רב אשי:											!	כט:
אי מהתם, הוה אמינא: שלישי - פרט, פיגול - כלל, ונעשה כלל מוסף על הפרט ואיתרבו שאר מקומות, קא משמע לן.	א"ל: [רב מתנה]											!	כט:
(ויקרא ז) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו - אמר רבי אליעזר: כוף אונך לשמוע, במחשב לאכול מזבחו ביום השלישי הכתוב מדבר, או אינו אלא באוכל מזבחו ליום שלישי? אמרת? אחר שהוא כשר יחזור ויפסל?	ת"ר: [רבי אליעזר]											!	כט:
הן מציינו בזב וזבה ושומרת יום כנגד יום שהן בחזקת טהרה, וכיון שראו סתרו, אף אתה אל תתמה על זה, שאע"פ שהוכשר שיחזור ויפסל	אמר לו רבי עקיבא:											?	כט:
הרי הוא אומר המקריב - בשעת הקרבה הוא נפסל ואינו נפסל בשלישי, או אינו אומר המקריב - אלא זה כהן המקריב? כשהוא אומר אותו - בזבח הוא מדבר, ואינו מדבר בכהן.	אמר ליה: [רבי אליעזר]											!	כט:
אותו מה ת"ל? לפי שנא: (דברים כג) לא תאחר לשלמו, יכול אף מאחר נדרו בלא ירצה? ת"ל: אותו, אותו בלא ירצה, ואין המאחר נדרו בלא ירצה.	בן עזאי:											!	כט:
לא יחשב - במחשבה הוא נפסל, ואינו נפסל בשלישי.	אחרים:											!	כט:
ובן עזאי, דבזבח הכתוב מדבר ואינו בכהן מנא ליה?												?	כט:
אי בעית אימא: נפקא ליה מדאחרים ואיבעית אימא: מדכתיב לא ירצו, ולא ירצה זיבחה הוא.	[בן עזאי]											!	כט:
ובן עזאי אותו בלא ירצה ואין מאחר נדרו בלא ירצה מהכא נפקא, מדאחרים נפקא?												?	כט:
יכול יהא בכור שעברה שנתו כפסולי המוקדשין ויפסל? ת"ל (דברים יד) ואכלת לפני ה' אלהיך מעשר דגנך וגו', מקיש בכור למעשר, מה מעשר אינו נפסל משנה לחבירתה, אף בכור אינו נפסל משנה לחבירתה.	דתניא, אחרים:											?	כט:
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי בכור דלאו בר הרצאה הוא, אבל קדשים דבני הרצאה נינהו - אימא לא לירצו, קמ"ל.												!	כט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
ואכתי מהתם נפקא, (דברים כג) והיה בכ חטא - ולא בקרבנך חטא														כט:
ובן עזאי ההוא מבעי ליה: והיה בכ חטא - ולא באשתך חטא, סלקא דעתך אמינא, הואיל ואמר רבי אלעזר ואיתימא רבי יוחנן:														כט:
אין אשתו של אדם מתה אא"כ מבקשין ממנו מומן ואין לו, שנאמר (משלי כב) אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתך	[רבי אלעזר ואיתימא רבי יוחנן]													כט:
בהאי עון דבל תאחר נמי מתה, קמ"ל.														כט:
במחשבה הוא נפסל, ואינו נפסל בשלישי.	אחרים:													כט:
ורבי אליעזר לא יחשב מאי עביד ליה?														כט:
מיבעי ליה לכדרכי ינאי	[רבי אליעזר]													כט:
מנין למחשבות שמוציאות זו מזו? שנאמר: לא יחשב, לא יערב בו מחשבות אחרות.	דאמר רבי ינאי:													כט:
מנין למחשב בקדשים שהוא לוקה? ת"ל (ויקרא ז) לא יחשב.	רב מרי מתני, אמר רבי ינאי:													כט:
לאו שאין בו מעשה הוא, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו	רב אשי לרב מרי:													כט:
לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	אמר ליה: [רב מרי] רבי יהודה היא, דאמר:													כט:
זה הכלל: כל השוחט, והמקבל, והמהלך, והזורק, לאכול דבר שדרכו לאכול, ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר כזית, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פגול וחייבין עליו כרת, ובלבד שיקריב המתיר כמצותו.														כט:
כיצד קרב המתיר כמצותו? שחט בשתיקה קבל והלך וזרק חוץ לזמנו, או ששחט חוץ לזמנו וקבל והלך וזרק בשתיקה, או ששחט וקבל והלך וזרק חוץ לזמנו - זהו שמקריב המתיר כמצותו.														כט:
כיצד לא קרב המתיר כמצותו? שחט חוץ למקומו קבל והלך וזרק חוץ לזמנו, או ששחט חוץ לזמנו קבל והלך וזרק חוץ למקומו, או ששחט וקבל והלך וזרק חוץ למקומו, הפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן וקבל והלך וזרק חוץ לזמנו, או ששחט חוץ לזמנו קיבל והלך וזרק שלא לשמן, או ששחט וקבל והלך וזרק דמן שלא לשמן - זהו שלא קרב המתיר כמצותו.														כט:
לאכול כזית בחוץ - כזית למחר, כזית למחר כזית בחוץ, כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר, כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ - פסול ואין בו כרת.														כט:
זה הכלל: כל שמחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום - פגול וחייבין עליו כרת, ואם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן - פסול ואין בו כרת	רבי יהודה:													כט:
זה וזה פסול ואין בו כרת.	חכמים:													כט:
לאכול כחצי זית להקטיר כחצי כזית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין.														כט:
מחלוקת בשתי עבודות, אבל בעבודה אחת - דברי הכל עירוב מחשבות הוי	אילפא:													כט:
אף בעבודה אחת מחלוקת.	רבי יוחנן:													כט:
בשלמא לאילפא, מדרישא בשתי עבודות, סיפא נמי בשתי עבודות אלא לרבי יוחנן, רישא בשתי עבודות וסיפא בעבודה אחת?														כט:
אין, רישא בשתי עבודות, סיפא בין בעבודה אחת בין בשתי עבודות.														ל.
זה הכלל: אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום - פיגול וחייבין עליו כרת	תנן: אמר רבי יהודה													ל.
בשלמא לרבי יוחנן, היינו דקתני זה הכלל, אלא לאילפא מאי זה הכלל?														ל.
קשיא.														ל.